Του **Αλέξανδρου Καπακτσή**

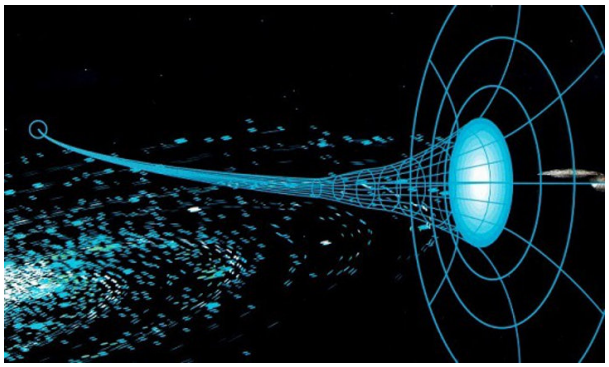

Είναι σαφές ότι ευρισκόμεθα μπροστά στη σοβαρότερη οικονομική κρίση που αντιμετώπισε ποτέ η Ελλάδα. Εδώ και επτά χρόνια η χώρα δεν μπορεί να προχωρήσει παρά μόνο μέσα στις οικονομικές ατραπούς που μας ορίζουν ξένοι «δυνάστες»...

Ενώπιον αυτής της καταστάσεως η Ελλάδα πρέπει να αντισταθεί, να πολεμήσει, αλλά και να νικήσει. Δεν είναι δυνατόν να εκβιάζεται από έναν εσμό «τεχνοκρατών» οι οποίοι προτείνουν και επιβάλλουν μέτρα σαν αγροτικοί γιατροί που μοιράζουν ασπιρίνες!

...Είναι η ώρα να δείξει η Ελλάδα ότι έχει τη δύναμη και να ζητήσει και να πετύχει μια δίκαιη συμπεριφορά από τους συγγενείς λαούς της Ευρώπης. Άλλως η πολιτική ηγεσία της χώρας οφείλει ενωμένη να αντιμετωπίσει την κρίση που βυθίζει επτά χρόνια τώρα την Ελλάδα στη φτώχεια. **[1]**

Ο μνημονιακός Ψυχάρης, γιατί γι αυτόν πρόκειται, ως άλλη απατημένη σύζυγος πήρε το όπλο του και απειλεί; Τον κτύπησαν τα μνημόνια επιτέλους στο κεφάλι; Αν σκεφτούμε ότι ο Χρήστος Πασαλάρης επισημαίνει ότι: *Η επανάσταση του συνταγματάρχη Ζορμπά στο Γουδί που έσωσε την πατρίδα από την παρακμή και έφερε στην εξουσία τον Βενιζέλο!.. ΠΩΣ ΝΑ ΤΡΕΞΕΙ αυτή η πέννα αν δεν θυμίσει ότι οι αιτίες της επανάστασης εκείνης ήταν απολύτως όμοιες με τις σημερινές... ΠΩΣ ΟΜΩΣ να βάλει τελεία και παύλα αυτή η πέννα σήμερα αν δεν πει στον κόσμο που την εμπιστεύεται ότι το πρόβλημα της πατρίδας είναι βαθιά ΠΟΛΙΤΙΚΟ, βαθιά ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ, βαθιά ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ; Και δεν κουκουλώνεται με επικοινωνιακές κουρελούδες, ότι για όλα φταίει η παγκόσμια κρίση. Η μαύρη αλήθεια είναι ότι το ισχύον σύστημα εξουσίας πάλιωσε, μούχλιασε, βρωμάει και ζέχνει. Δεν μένει παρά ένας επαναστατικός καυτηριασμός.* **[2]**

Ακόμη έχουμε δει και άλλο μεγαλοδημοσιογράφο, που θέλει να εκφράσει το σύνολο της

τάξης του, όπως τον Νίκο Χατζηνικολάου να τονίζει από παλιά επανειλημμένα! *Θα χαράξουμε νέα πορεία, στηριγμένοι στις δικές μας δυνάμεις, με εθνικό σχέδιο, μακριά και έξω από τα νέα μνημόνια της πολυετούς υποτέλειας που σχεδιάζουν για μας… Ως εδώ και μη παρέκει!* **[3]**

Ήρθε η ώρα της εθνικής συνεννόησης και του ΟΧΙ(στο Βερολίνο). **[4]**

Τώρα που πλήθαιναν οι φωνές τι συμβαίνει; Τι άλλαξε; Τα πράγματα είναι απλά. Οι αλλαγές μεγάλες και κρίσιμες:

1. Οι **τράπεζες** με τη συμβολή της κυβέρνησης πέρασαν στα χέρια του πολυεθνικού κεφαλαίου, κυρίως των Αμερικανών και των Γερμανών, σε Funds και ΤΧΣ αντίστοιχα. Μεγαλοτραπεζίτες όπως ο Σάλλας **[5]** της Πειραιώς και ο Κωστόπουλος της alfabank εκπαραθυρώθηκαν, η Κατσέλη της Εθνικής εκδιώχθηκε δια του νόμου και το πραξικόπημα των δικών της στο ΔΣ θα καταλήξει σε pronunciamiento της πλάκας, ο Λάτσης από την Eurobank την έκανε νωρίς, εγκαίρως και πλουσιότερος **[6]** μηδένισε σχεδόν στην Εθνική όπως και ο Βαρδινογιάννης και άλλοι μεγαλομέτοχοι που έχασαν πολλά εκατομμύρια και το κυριότερο το πιο σημαντικό εργαλείο που είναι το τραπεζικό σύστημα για φθηνή χρηματοδότηση των επιχειρήσεων τους και ελέγχου του συνόλου της οικονομίας και της πολιτικής ζωής. Αρωγός των ξένων η κυβέρνηση και ποιος άλλος (;)… ο Στουρνάρας που είναι πειθήνια όργανα τους.

2. Η Τράπεζα της Ελλάδας δημοσίευσε πρόσφατα την πρώτη Έκθεση για τους Επιχειρησιακούς Στόχους Μη Εξυπηρετούμενων Ανοιγμάτων όπου αναφέρει: Με το ξεκίνημα της κρίσης, το 2008, τα **μη εξυπηρετούμενα ανοίγματα** (κόκκινα δάνεια) ήταν μόλις 14,5 δισ. ευρώ ή 5,5% του συνόλου για να φτάσουν τον Ιούνιο του 2016 στα 108,4 δισ. ευρώ ή το 45,1% των συνολικών ανοιγμάτων.

Το αρχικό υπόλοιπο των ΜΕΑ (Ιούνιος 2016) για το σύνολο των ελληνικών εμπορικών και συνεταιριστικών τραπεζών αγγίζει τα €106,9 δις (σημειώνεται ότι στα αναφερόμενα ανοίγματα δεν περιλαμβάνονται εκτός ισολογισμού στοιχεία ύψους €1,5 δις περίπου). Οι τράπεζες έθεσαν ως στόχο τη μείωση του υπολοίπου των ΜΕΑ κατά 38% για την περίοδο Ιουνίου 2016 – Δεκεμβρίου 2019, διαμορφώνοντας το αναμενόμενο υπόλοιπο των ΜΕΑ στα €66,7 δις στο τέλος του 2019. **[7]**

Από αυτά τα 28,1 δις είναι στεγαστικά, 15,2 δις καταναλωτικά και 63,2 δις επιχειρηματικά. **[8]**

Με προκάλυμμα την εξυγίανση των χαρτοφυλακίων των τραπεζών και με καθοδήγηση και εκβιασμό της ΤτΕ μπαίνουν άμεσοι στόχοι ξεπουλήματος των κόκκινων δανείων και περάσματος επιχειρήσεων και ακινήτων για ένα κομμάτι ψωμί στα χέρια αρπακτικών. Είναι δε τόσο γνωστό διεθνώς και τέτοιο το ενδιαφέρον τους ώστε στις επαφές με επενδυτές που είχαν τα προηγούμενα 24ωρα υψηλόβαθμα στελέχη των τεσσάρων ελληνικών τραπεζών – Πειραιώς, Eurobank, Alpha Bank και Εθνική -σε road show που πραγματοποιήθηκε στο Λονδίνο.

«εννέα στις δέκα ερωτήσεις αφορούσαν τα NPLs», αναφέρει στέλεχος που βρέθηκε στην βρετανική πρωτεύουσα και προσθέτει: «Δεν τους αφορά τίποτε άλλο από το πώς θα καταφέρουν οι ελληνικές τράπεζες να μειώσουν τα μη εξυπηρετούμενα δάνεια» **[9]**. Και για να μην υπάρχει κανένα εμπόδιο στο πανηγύρι ξεπουλήματος θα δοθεί νομική ασυλία σε στελέχη τραπεζών ή δημόσιους λειτουργούς που υπογράφουν αναδιαρθρώσεις δανείων, ασυλία που θα προσφέρει ο πτωχευτικός νόμος **[10]**. Το ξεπούλημα θα φέρει νέα βαρβαρότητα στις εργασιακές σχέσεις στις επιχειρήσεις που θα συνεχίσουν να λειτουργούν μέσω “αναδιαρθρώσεων” και ανεργία μέσω των απολύσεων για αυτές που θα τεμαχιστούν και πουληθούν τα περιουσιακά τους στοιχεία.

3. Η συμμετοχή των ξένων επενδυτών στην κεφαλαιοποίηση του ελληνικού Χρηματιστηρίου στο τέλος Νοεμβρίου -συνυπολογίζοντας τη συμμετοχή του ΤΧΣ- ανήλθε στο 61%, παρουσιάζοντας αύξηση συγκριτικά με το ποσοστό που είχε διαμορφωθεί στο τέλος Οκτωβρίου 2016, ενώ χωρίς τη συμμετοχή του ΤΧΣ το ποσοστό αυτό διαμορφώθηκε στο 63,7% έναντι 62,7%.

Οι Έλληνες στο τέλος Νοεμβρίου κατείχαν το 38,9% του συνόλου της κεφαλαιοποίησης των μετοχών στο ΧΑ από 39,5% τον Οκτώβριο.
Τον Νοέμβριο 2016 οι ξένοι στο σύνολό τους εμφάνισαν εισροές της τάξης των 92,09 εκατ. ευρώ, ενώ οι Έλληνες εμφανίζονται πωλητές, με εκροές κεφαλαίων ύψους 92,27 εκατ. ευρώ.

Οι ξένοι τον Νοέμβριο 2016 πραγματοποίησαν το 53,1% των συναλλαγών (σε σχέση με το 48,8% τον προηγούμενο μήνα ενώ τον Νοέμβριο του 2015 είχαν πραγματοποιήσει το 58,2% των συναλλαγών) **[11]**. Συμπέρασμα: Με απαξιωμένο το χρηματιστήριο και τις μετοχές σε ευτελείς τιμές **πέρασε η πλειοψηφία των εισηγμένων εταιρειών στον έλεγχο ξένων κεφαλαίων.**

4. Το νέο υπερ-ταμείο των ιδιωτικοποιήσεων ή ελληνική Εταιρεία Συμμετοχών και Περιουσίας, που ψηφίστηκε με το Μνημόνιο Τσίπρα. Το σχέδιο του ΣΥΡΙΖΑ είναι γαλλικό. Εν

ολίγοις, ξεχάστε τα αυτόνομα φέουδα με το κάθε Διοικητικό Συμβούλιο και τον κάθε πρόεδρο ή διευθύνοντα σύμβουλο να ακολουθούν δική τους πολιτική τιμών, επενδύσεων και προσλήψεων. Πώς θα λειτουργούσε ο ιδιωτικός τομέας; ρωτάει ο σωστός νεοφιλελεύθερος ΣΥΡΙΖΑίος. Υιοθετώντας μια δομή ομίλου και μορφή χόλντινγκ όπου βιλαέτια και στεγανά καταργούνται. Αυτό θα είναι το μεγαλύτερο επίτευγμα της Εταιρείας Συμμετοχών και Περιουσίας. Κοινή και ενιαία διαχείριση όλου του κρατικού περιουσιολόγιου, είτε αφορά συγκοινωνίες και ύδρευση είτε αφορά ακίνητα και μετοχές.

Και ποιος είναι ο καλύτερος για να διαχειριστεί αυτό το φιλέτο; Ο προερχόμενος από το γαλλικό υπουργείο Οικονομικών και στενός συνεργάτης της Κριστίν Λαγκάρντ, όταν ήταν υπουργός Οικονομίας του Σαρκοζύ, γάλλος Ζακ Λε Παπ **[12]**. Εδώ λοιπόν παίζουν οι Γάλλοι. Τόσο καλός σύμμαχος ο Ολάντ! Να πάρουν κάτι για τις υπηρεσίες τους. Και επειδή ένας πρόεδρος τι μπορεί να κάνει αφού διορίζονται 3 Έλληνες στο ΔΣ του ταμείου έβαλαν όρο οι αποφάσεις να παίρνονται με 4/5 ώστε να μην μπορούν από μόνοι τους να κάνουν τίποτα. Αλλά δεν έφτανε αυτό αφού τα χρέη μας, που είναι αφιερωμένο το ταμείο σαν τάμα στην Παναγιά της Τήνου, θα ξεπληρωθούν το 2060, καλό είναι να δώσουμε έναν κάποιο επιπλέον χρόνο, να το αρμέξουν καλά το ταμείο, και έτσι δόθηκε ένα τράτο 99 χρόνων, δηλαδή, ενώ θα έχουμε ξεπληρώσει το 2060 άλλα επιπλέον 58 χρόνια θα κάνουν κουμάντο οι ξένοι δανειστές.

Και βέβαια η προίκα του όλο και αυξάνεται. Στο νέο υπερταμείο αποκρατικοποιήσεων περνούν σύμφωνα με όσα είχαν διαρρεύσει έως χθες, έξι νέες ΔΕΚΟ και συγκεκριμένα η ΕΥΔΑΠ, η ΕΥΑΘ, η ΔΕΗ, οι Κτιριακές Υποδομές, η ΕΛΒΟ, και η Αττικό Μετρό, ενώ , εκτός απροόπτου, δεν εντάσσονται στη νέα λίστα η ΕΑΒ αλλά και ο ΑΔΜΗΕ. Πρέπει να σημειωθεί πως στο υπερταμείο περνά ουσιαστικά το 34% της ΔΕΗ καθώς το 17% παραμένει στο ΤΑΙΠΕΔ στο οποίο έχει ήδη μεταβιβαστεί από το ελληνικό δημόσιο, παλαιότερα. **[13]**

Σε όλες τις δουλειές χωράνε και ντόπιοι συνεργάτες, άλλοτε ως πρωταγωνιστές (Λάτσης), άλλοτε ως σύμμαχοι (Κοπελούζος στη Fraport), άλλοτε ως φτωχοί συγγενείς ή ζήτουλες που περιμένουν να πέσουν ψίχουλα από το τραπέζι για να φάνε και αυτοί.

Συμπερασματικά: όλος ο δημόσιος πλούτος, φυσικός αλλά και αυτός που έχουν παραγάγει και παράγουν οι εργαζόμενοι βορά στα χέρια των πιστωτών, εργαλείο για εκμετάλλευση τους, μέσο πολλαπλών εκβιασμών, όπλο στα χέρια τους για να επιβάλουν συμμαχίες, εξαγορές αλλά και υποταγή. Με απλά λόγια: έχουν πάρει τα κλειδιά του “μαγαζιού”.

Οι παραπάνω εξελίξεις συνοδεύονται, ή καλύτερα πάνε χέρι χέρι με την πλήρη απαξίωση της

ανεξαρτησίας σε θέματα εξωτερικής πολιτικής ή με την καταστρατήγηση κάθε κανόνα της αστικής κοινοβουλευτικής δημοκρατίας κουρελιάζοντας κάθε έννοια της αστικής λαϊκής κυριαρχίας. Όταν συμμετέχουμε σε εμπάργκο εναντίον της Ρωσίας για την υπεράσπιση των γερμανικών και αμερικανικών συμφερόντων στη φασιστική Ουκρανία αδιαφορώντας για τις επιπτώσεις στους Έλληνες παραγωγούς, όταν για να προσλάβεις μια νοσοκόμα στις κλειστές εντατικές ή μια νηπιαγωγό στην άγονη γραμμή χρειάζεσαι την έγκριση των τοποτηρητών τότε η έννοια της εθνικής ανεξαρτησίας και της λαϊκής κυριαρχίας αποκτούν περιεχόμενο, με τραγικά επίκαιρο τρόπο, στη συνείδηση των εργαζομένων και των λαϊκών στρωμάτων. **Η χώρα βρίσκεται πλέον υπό ξενική κατοχή που επιβάλλεται και διευρύνεται με την οικονομική και πολιτική βία, αρπάζοντας τον κοινωνικό πλούτο, εκμηδενίζοντας την εθνική ανεξαρτησία και τη λαϊκή κυριαρχία.**

Όλα τα παραπάνω είναι σίγουρο ότι θα τροφοδοτήσουν σχέδια ανασύνταξης του πολιτικού σκηνικού, σχέδια όπου από τη μια μεριά **εκπρόσωποι του αστικού κόσμου φιλοδοξούν να μηδενίσουν και να αρχίσουν από την αρχή**, με καλύτερους όρους από τη δεινή θέση που βρίσκονται τώρα και από την άλλη αποτελούν την **αντικειμενική βάση για μια υπεραντιδραστική ή και φασιστική εξόρμηση**. Προηγούμενα σε άλλες χώρες έχουμε πολλά. Τα σχέδια αυτά μπορούν και πρέπει να αποτύχουν.

Αν η ουσία της εκμετάλλευσης δεν έχει εθνικό χρώμα, ντόπιο ή ξένο, και οι συνειδητοί εργαζόμενοι το ξέρουν καλά αυτό, αντιλαμβανόμαστε όλοι πολύ καλά ότι η καινούργια κατάσταση βαθαίνει την εκμετάλλευση, στερεώνει και μπετονάρει την ανημπόρια που φέρνει η γνώση του πόσο μεγάλα είναι τα νέα αφεντικά, τροφοδοτεί τάσεις υποταγής και υποδούλωσης. Μόνο το εργατικό κίνημα που αντιλαμβάνεται το ιστορικό φορτίο της εθνικής ανεξαρτησίας και της λαϊκής κυριαρχίας, της σημασίας τους για την οικοδόμηση του ίδιου του εργατικού και λαϊκού κινήματος, γιατί μόνο οι εργαζόμενοι και ο λαός μπορούν να ολοκληρώσουν με την πάλη τους το περιεχόμενο τους και να τις υπερβούν από τη σκοπιά της πάλης ενάντια στους εθνικισμούς και τον ιμπεριαλισμό για την πιο πλατιά δημοκρατία, την εργατική λαϊκή δημοκρατία.

Οι εξελίξεις που μόλις περιγράψαμε συμβαίνουν μετά από **μεγάλες και συντριπτικές ήττες** για τους εργαζομένους και τα λαϊκά στρώματα που έδωσαν τις μάχες τους με **κινηματικούς και πολιτικούς όρους παλιού τύπου** όπου κυριαρχούσε η ανάθεση και οι παλιές υπάρχουσες συνδικαλιστικές και πολιτικές δομές, προϊόντα παλιών στρατηγικών υποχωρήσεων που διαμεσολαβούσαν σε εποχές ειρηνικής ανάπτυξης του καπιταλισμού και ενσωμάτωναν τα εκατομμύρια των ανθρώπων αλλά που **δεν μπόρεσαν να προσφέρουν απολύτως τίποτα στην αποτροπή της αντεργατικής αντιλαϊκής επίθεσης** κεφαλαίου-

κυβερνήσεων-ΕΕ-ΔΝΤ-ΕΚΤ σε συνθήκες βαθιάς κρίσης που αποδομεί όλο το κοινωνικό πλέγμα. Επίσης δεν θα πρέπει να μας διαφεύγει το γεγονός ότι εκτός από ελάχιστες σποραδικές αντιστάσεις, μετά και την τελευταία **παρωδία γενικής απεργίας στις 8/12** που προκήρυξε ο εργοδοτικός και κυβερνητικός συνδικαλισμός και στήριξαν όλα τα ρεύματα εργατικής αναφοράς, τα εκατομμύρια των οργισμένων εργαζομένων έχουν γυρίσει την πλάτη, τηρούν στάση αναμονής και περιμένοντας τον από μηχανής θεό προσπαθούν να επιβιώσουν με ότι βρουν. Η κατάσταση είναι φθοροποιός για τις υλικές συνθήκες ζωής τους καθώς και τις συνδικαλιστικές, πολιτικές, κοινωνικές και ταξικές τους αντιστάσεις. Μαζί με τις προσδοκίες και τις ελπίδες τους **έχουν ηττηθεί με τον ένα ή άλλο τρόπο, στον ένα ή άλλο βαθμό και όλα τα ρεύματα εργατικής αναφοράς και η γραμμή τους** που δεν μπόρεσε να τροφοδοτήσει μια στροφή προς άλλη κατεύθυνση, να δημιουργήσει ένα μπλοκ κοινωνικών δυνάμεων που να είναι ο νέος μαγνήτης συνειδήσεων και τροφοδότης κοινωνικής δυναμικής στη νέα κατάσταση.

Είναι πασιφανές ότι βρισκόμαστε σε κομβικό σημείο. Είτε το αστικό πολιτικό σκηνικό θα αναταχθεί με τον ένα ή τον άλλο τρόπο είτε η πρωτοβουλία, (ανύπαρκτη σήμερα η δυνατότητα), **να περάσει στις εργατικές λαϊκές δυνάμεις και να αρχίσει να παίρνει σάρκα και οστά.**
Γι αυτό όμως απαιτούνται άλλη λογική, άλλοι στόχοι, άλλα μέσα, άλλοι πρωταγωνιστές.

Στον καπιταλισμό η βασική αντίθεση κεφαλαίου εργασίας καθορίζει όλες τις πλευρές του και τις επιμέρους αντιθέσεις του ακόμη και αυτές που έρχονται από το μακρινό παρελθόν που (τουλάχιστον) χρωματίζονται από αυτή. Σε κάθε ιστορική περίοδο ανάπτυξης του ο κάθε εθνικός κοινωνικός σχηματισμός ή και τμήμα κοινωνικού σχηματισμού αναπτύσσεται με τις ιδιομορφίες του ακολουθώντας τους γενικούς νόμους όπως τους επηρεάζει ή διαμορφώνει η ταξική πάλη. Οι επιμέρους αντιθέσεις που παρουσιάζονται αποκτούν μερικές φορές τέτοια σημασία ώστε να κυριαρχούν στον κοινωνικό σχηματισμό και η τέτοια ή άλλη λύση τους να καθορίζει την ανάπτυξη του ή και την ίδια του την επιβίωση. Τέτοιες αντιθέσεις που έχουν παρουσιασθεί (και έχουν μερικές φορές λυθεί αφού αποτέλεσαν βάση και αρχή μιας συνολικότερης κοινωνικής ανατρεπτικής διαδικασίας) είναι ο ιμπεριαλιστικός ή αμυντικός πόλεμος σαν γενικευμένη σύγκρουση συμφερόντων (μαζί με το ζήτημα της γης για την Οκτωβριανή επανάσταση), η ανατροπή ολιγαρχικών, φασιστικών, δικτατορικών (Κούβα) καθεστώτων, οι εθνικοαπελευθερωτικές επαναστάσεις (Βιετνάμ), η έξοδος από βαθιά κρίση. Η λύση τους προς τη μια ή την άλλη κατεύθυνση εξαρτάται από το ποιος τελικά βγαίνει νικητής από τη σύγκρουση για την υπέρβαση τους. Η κυρίαρχη ή κυρίαρχες τάξεις ή η πλειοψηφία της εργατικής τάξης και του λαού.

Ο ελληνικός καπιταλισμός βρίσκεται σε βαθιά κρίση. Η έξοδος του από αυτή με κυριαρχία του ντόπιου και του ξένου κεφαλαίου μπορεί να γίνει μόνο με τον κλασσικό για τον καπιταλισμό τρόπο. Με την καταστροφή απαξιωμένων κεφαλαίων που δεν μπορούν να ανταποκριθούν στις νέες συνθήκες ανταγωνισμού και στην απαξίωση-καταστροφή εργατικών δυνάμεων (ανεργία, μετανάστευση αλλά και φυσική εξόντωση) και δημιουργίας νέου περιβάλλοντος -σε βάρος του κόσμου της εργασίας- ανισοκατανομής και όρων διαμόρφωσης του κοινωνικά παραγόμενου πλούτου. Η ελληνική αστική τάξη είτε τρομοκρατημένη μπρος στο μέγεθος της κρίσης είτε ελαφρά τη καρδία λόγο γελοίου πολιτικού προσωπικού προσέφυγε στους συμμάχους της για οικονομική και πολιτική βοήθεια ώστε να συντρίψει τις αντιστάσεις των εργαζομένων και του λαού στις αναγκαίες για αυτή αντεργατικές και αντιλαϊκές τομές χωρίς όρους και προϋποθέσεις. Σήμερα εκτός από ένα τμήμα της που συνεργάζεται με αυτούς πληρώνει ακριβά τις επιλογές της. **[14]** Δεν θα λυπηθούμε καθόλου γι αυτό.

Η πάλη όμως για την έξοδο από την κρίση προς όφελος των εργαζομένων και των λαϊκών στρωμάτων με νίκη έστω και στα σημεία απαιτεί τρομακτικές συγκρούσεις για όλα τα ζητήματα. Υπάρχει η δυνατότητα στο τέλος του δρόμου να ανοίξει ένα παράθυρο ή ένα μονοπάτι προς τη δυνατότητα κοινωνικής ανατροπής.

Για να έχουμε όμως νίκη αφού έχουμε προσδιορίσει τη γενική επιδίωξη μας είναι απαραίτητο να βρούμε τους στόχους (τα αιτήματα κρίκους) που θα αποτελέσουν τους άξονες γύρω από τους οποίους θα πρέπει να επικεντρωθεί η ταξική πάλη. **Η ανεργία και οι αυξήσεις μισθών μαζί με τους όρους εργασίας και οι συντάξεις μπορούν να αποτελέσουν μια κρίσιμη τριπλέτα που αν μπολιάζεται με τη λογική του δεν χρωστάμε, δεν πουλάμε, δεν πληρώνουμε, φέρτε τα λεφτά μας πίσω, μπορούν να αποτελέσουν βάση για μια ευρεία εργατική και λαϊκή συσπείρωση**. Μια εργατική ενότητα στη βάση, ένα ενιαίο εργατικό μέτωπο, που διαχωρίζοντας απόλυτα τη θέση του από κάθε σχεδιασμό του κυβερνητικού και εργοδοτικού συνδικαλισμού (και καταγγέλλοντας τον μάλιστα) θα οικοδομήσει από τα κάτω, χωρίς διαχωρισμούς, με επιμονή, την ενότητα υπαρχουσών ταξικών συνδικάτων, τη δημιουργία νέων, επιτροπών αγώνα και κάθε αυθεντικής ταξικής συλλογικότητας. Χωρίς διαχωρισμούς και προκαταλήψεις, με τη γενναιότητα και τη μεγαλοσύνη που προσδίδει ο σκοπός και η εργατική δημοκρατία να οικοδομηθεί ένα νέο κίνημα που θα στηρίζεται στην αυτενέργεια των εργαζομένων και την αυθεντικότητα των διακηρύξεων και επιδιώξεων τους.

Σε μια τέτοια προσπάθεια πρέπει να συμβάλουν όλα τα ρεύματα εργατικής αναφοράς, να συναγωνισθούν για τη μεγαλύτερη δυνατή συνεισφορά ως

επιβράβευση του όποιου πρωτοπόρου ρόλου τους. Ένα τέτοιο ενιαίο εργατικό μέτωπο μπορεί να δώσει ελπίδα, να κάνει την ελπίδα δυνατότητα. Μέσα σε μια τέτοια διαδικασία συγκρότησης του υποκειμένου των πιο σκληρών ταξικών συγκρούσεων μπορεί να συγκροτηθεί και πολιτικό μέτωπο έκφρασης του, ευρείας εργατικής και λαϊκής απεύθυνσης, που δεν θα είναι συγκολλήσεις κορυφών αλλά αυθεντική έκφραση της τάξης, που θα τροφοδοτείται από τους αγώνες της και θα τους επανατροφοδοτεί με τη δράση του. Σε αυτά τα πεδία θα κριθεί η όποια πρωτοπορία, θα μετατρέπεται πραγματικά σε τέτοια, θα μαζικοποιείται και θα διευρύνει τον ρόλο της. Μέσα στις πιο σκληρές ταξικές συγκρούσεις θα βρεθούν οι πιο σύγχρονες απαντήσεις σε όλα.

Υπάρχει μια ενδιαφέρουσα θεωρία με πολλές εκδοχές στη φυσική. Αφορά τις σκουληκότρυπες. Οι σκουληκότρυπες έχουν προκύψει ως λύσεις στις εξισώσεις της θεωρίας της γενικής σχετικότητας του Αϊνστάιν. Μια σκουληκότρυπα είναι ένα υποθετικό «τούνελ» που συνδέει δύο διαφορετικά σημεία του χωροχρόνου, και θεωρητικά, σε κάθε άκρη του τούνελ θα μπορούσαν να υπάρχουν δύο διαφορετικά σύμπαντα. **[15]**

Η κυρίαρχη αντίθεση γύρω από το ποιος θα είναι νικητής στην έξοδο από την κρίση μπορεί να παρομοιασθεί με μια σύγχρονη σκουληκότρυπα. Σε διαφορετικό σημείο του χώρου και του χρόνου θα μας οδηγήσει μια νίκη του κεφαλαίου και σε διαφορετικό μια νίκη των εργαζόμενων και των λαϊκών στρωμάτων. Και ίσως όχι μόνο αυτό, αλλά και σε ένα άλλο σύμπαν. Στο δικό μας σύμπαν, όπου η οδυνηρή πορεία για την απελευθέρωση του ανθρώπου από κάθε εκμετάλλευση να είναι μια μακρινή ανάμνηση και η κοινωνία των ίσων και των ξεχωριστών να είναι πραγματικότητα.

11-12-2016

[1] ΟΙ ΞΕΝΟΙ ΔΥΝΑΣΤΕΣ 04/12/2016 ΤΟ ΒΗΜΑ
[2] Η... επανάσταση της συνεννόησης!11/9/2016 realnews
[3] 12 Αυγούστου 2013 enicos.gr
[4] Σχόλιο στον realfm 8-12-2016
[5] Πάει να κάνει ολική ή μερική επαναφορά παίρνοντας το 15% στην Παγκρήτια Συνεταιριστική Τράπεζα
[6] Τώρα συνεργάζεται άψογα με τους δανειστές για το καλό της Lamda Development
[7] http://www.imerisia.gr/article.asp?catid=26521&subid=2&pubid=114299092
[8] Τράπεζα της Ελλάδας Έκθεση για τους Επιχειρησιακούς Στόχους Μη Εξυπηρετούμενων Ανοιγμάτων 30-11-2016
[9]

http://www.euro2day.gr/news/economy/article/1500023/ti-akoysan-oi-ellhnes-trapezites-sto-londino.html
[10] http://www.capital.gr/story/3175234
[11] http://www.naftemporiki.gr/finance/story/1180759/xrimatistirio-athinon-auksimeni-i-summetoxi-ton-ksenon-ton-noembrio
[12] https://leonidasvatikiotis.wordpress.com/tag/%CF%84%CE%B1%CE%B9%CF%80%CE%B5%CE%B4/
[13] http://www.imerisia.gr/article.asp?catid=26516&subid=2&pubid=114156199
[14] Ένα άλλο τμήμα της (βλέπε Κόκκαλης, Μπόμπολας κλπ) έχουν μεταφέρει μεγάλο ή το σημαντικότερο τμήμα των δραστηριοτήτων τους στο εξωτερικό.
[15] https://physics4u.wordpress.com/2010/04/09/%CE%AF-%CF%8C-%CF%8D-%CE%AD-%CE%AD-%CE%ACIambd/